EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.12.2015
COM(2015) 657 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om utövandet av den befogenhet att anta delegerade akter som tilldelats kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om utövandet av den befogenhet att anta delegerade akter som tilldelats kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter[1] antogs för att undanröja potentiella hinder för en väl fungerande inre marknad och för att ge konsumenterna korrekt och relevant information om textilfibersammansättning. Ett annat syfte var att underlätta införande av nya benämningar på fibrer och anpassa lagstiftningen till teknikutvecklingen på området.

Förordning (EG) nr 1007/2009 ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i fråga om följande:

- Antagande av tekniska kriterier och förfaranderegler för tillämpningen av artikel 20.5 rörande avvikelser vid förekomst av främmande fibrer i fibersammansättningen.
- Ändringar av bilagorna II, IV, V, VI, VII, VIII och IX för att beakta den tekniska utvecklingen.
- Ändringar av bilaga I för att i enlighet med artikel 6 införa nya benämningar på textilfibrer i förteckningen i den bilagan.

2. Rättslig grund

Denna rapport krävs enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 1007/2011. Enligt den bestämmelsen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter under en period på fem år från och med den 7 november 2011 och ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år, dvs. före den 7 februari 2016.

3. Utövande av delegering

Befogenheten har använts med stöd av artikel 22 för att anta kommissionens delegerade förordning (EU) nr 286/2012[2]. På grundval av den förordningen har ny generisk benämning på textilfibrer, bikomponentfibern polypropen/polyamid, lagts till i förteckningen över benämningar på textilfibrer i bilagorna I och IX till förordning (EU) nr 1007/2011. Dessutom har det fastställts enhetliga analysmetoder för den nya textilfibern. Bilagorna I, VIII och IX till förordning (EU) nr 1007/2011 har följaktligen ändrats. Genom att denna nya generiska benämning erkänts på EU-nivå har det blivit fördelaktigare för textilindustrin att tillverka textilprodukter med den nya fibern och göra den allmänt känd och saluföra den. Samtidigt försäkras konsumenterna om att den erkända fibern har vissa angivna egenskaper och att textilprodukterna kan etiketteras eller märkas tydligare. Dessutom har marknadskontrollmyndigheterna fått erforderlig information för att testa textilprodukter i syfte att kontrollera om de innehåller den nya fibern.

Utkastet till kommissionens delegerade förordning har varit föremål för samråd med experter från medlemsstaterna, industrin och andra berörda parter. Kommissionen antog kommissionens delegerade förordning den 27 januari 2012 och delgav Europaparlamentet och rådet denna. Varken Europaparlamentet eller rådet gjorde några invändningar mot den delegerade akten inom tidsfristen på

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter (EUT L 272, 18.10.2011, s. 1).

[2] Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 286/2012 av den 27 januari 2012 om ändring, för att införa en ny benämning på textilfibrer, av bilaga I och, för anpassning till den tekniska utvecklingen, av bilagorna VIII och IX till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter (EUT L 95, 31.3.2012, s. 1).

två månader. Den delegerade akten offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 31 mars 2012, trädde i kraft den 20 april 2012 och blev tillämplig den 8 maj 2012.

Kommissionen granskar för närvarande en ny ansökan från januari 2014 avseende den föreslagna generiska benämningen polyakrylat. Förfarandet pågår fortfarande och ett slutligt besked om huruvida en delegerad akt ska antas eller ej väntas under 2016.

Befogenheten har hittills inte använts för antagande av tekniska kriterier och förfaranderegler för tillämpningen av artikel 20.5, eftersom kommissionen vid tiden för denna rapports utarbetande inte hade fått någon relevant ansökan om större avvikelser vid tillverkning. Med tanke på den tekniska utvecklingen vid förordningens antagande fastställdes avvikelserna vid tillverkning i artikel 20.2 och 20.3 på nivåer som gör det möjligt för tillverkarna att korrekt etikettera eller märka fibersammansättningen i textilprodukter. Det kan dock hända att nya produktionsprocesser, nya textilfibrer och innovativa textilprodukter, särskilt sådana som innehåller återvunna eller blandade textilfibrer, behöver olika avvikelser vid tillverkning. Tillstånd till större avvikelser får endast beviljas i exceptionella och tillräckligt motiverade fall.

4. Slutsats

Med denna rapport uppfyller kommissionen rapporteringsskyldigheten i artikel 22 i förordning (EU) nr 1007/2011.

Kommissionen har utövat sin delegerade befogenhet på korrekt sätt och vid rätt tidpunkt för att se till att den nya generiska benämningen på textilfibrer lades till i förteckningen över fiberbenämningar.

Kommissionen anser att delegeringen av befogenheter bör behållas. Detta är nödvändigt för att säkerställa att målen med förordning (EU) nr 1007/2011 uppnås och för att den ska fungera på avsett sätt.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.